

Hayatımız ve Hizmetimiz İbadeti Kitapçığı İçin Kaynaklar

2-8 KASIM

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | ÇIKIŞ 39-40

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-2-E 884 p. 3-4

Fok Derisi

İsrailoğulları fok derilerini nereden bulmuş olabilir? Her ne kadar Akdeniz ve Kızıldeniz’deki fok sayısı insanlar yüzünden yüzyıllar içinde oldukça azaldıysa da, Kutsal Kitap devirlerinde belki çok daha fazlaydı. Bir Kutsal Kitap sözlüğünün 1832 baskısında şu sözler yer alıyor: “Kızıldeniz’de, Sina Yarımadası’nı çevreleyen birçok adacıkta fok balığına rastlanıyor” (Calmet’s *Dictionary of the Holy Bible*, s. 139).

Eski Mısırlılar Kızıldeniz yoluyla ticaret yapıyordu ve şüphesiz Akdeniz’den pek çok mal temin edebiliyorlardı. Yani Mısır’da fok derisi bulunabiliyordu. Dolayısıyla İsrailoğulları Mısır’dan çıkarken kendilerine ait olan fok derilerini yanlarına almış olabilirler. Ayrıca Mısırlılardan aldıkları değerli şeyler arasında da fok derileri olabilir (Çk 12:35, 36).

9-15 KASIM

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | LEVİ-OĞULLARI 1-3

“Sunular Hangi Amaca Hizmet Ediyordu?”

it-2-E 525

Sunular

Yakılan sunular. Yakılan sunular tümüyle Tanrı’ya sunulurdu, kurbanı getiren kişi kendine hiçbir parça almazdı (Hk 11:30, 31, 39, 40 ile karşılaştırın). Bazı durumlarda bu sunuya günah sunusu da eşlik ederdi ve yakılan sunu sunan kişi Yehova’dan, sunacağı günah sunusunu kabul etmesini ya da kabul ettiğine dair bir işaret vermesini dilemiş olurdu. İsa Mesih de bir “ya-

kılan sunu” olarak hayatını tümüyle Yehova’ya sundu.

it-2-E 528 p. 4

Sunular

Tahıl sunuları. Tahıl sunuları paylaşma sunularıyla, yakılan sunularla, günah sunularıyla birlikte ve ayrıca ilk ürün sunusu olarak da sunulurdu. Bazen de bu sayılanlardan bağımsız olarak sunulurdu (Çk 29:40-42; Le 23:10-13, 15-18; Sy 15:8, 9, 22-24; 28:9, 10, 20, 26-28; 29. bölüm). Tahıl sunuları Tanrı’nın cömertçe verdiği nimetlere ve zenginliğe duyulan minnettarlığı ortaya koyuyordu. Genelde tahıl sunusuyla birlikte yağ ve akgünlük de sunulurdu. Tahıl sunusu olarak şunlar sunulabilirdi: ince un, kavrulmuş tahıl ya da fırında pişirilmiş, sacda pişirilmiş veya derin tavada kızartılmış halka ekmek ve yufka ekmeği. Tahıl sunusunun bir kısmı yakılan sunu sunağının üzerine konurdu, bir kısmını kâhinler yedi ve paylaşma sunuları söz konusu olduğunda sunuyu getiren kişi de bundan yedi (Le 6:14-23; 7:11-13; Sy 18:8-11). Sunakta yakılan herhangi bir tahıl sunusuna maya veya “bal” (muhtemelen incir şurubu ya da meyve suyu) konulması yasaktı, çünkü mayalanma ihtimali vardı (Le 2:1-16).

it-2-E 526 p. 1

Sunular

Paylaşma sunuları (ya da barış sunuları). Yehova’nın gözünde makbul olan paylaşma sunusu, sunuyu getiren kişinin O’nunla barış içinde olduğunu gösteriyordu. Kişi ve ev halkı Kutsal Çadırın avlusunda kurbandan yedi. (Geleneksel inanışa göre perdelerle çevrili avluya çardaklar kurulurdu; mabette de yemek odaları vardı.) Görevli kâhin ve mabette hizmet eden diğer kâhinler kurbandan birer pay alırdı. Yehova da bir anlamda yakılan yağın hoş kokusunu koklardı. Hayatı temsil eden kan da O’na ait bir şey olarak Yehova’ya verilirdi. Bu şekilde kâhinler, sunuyu getirenler ve Yehova adeta birlikte yemek

yerdi ve bu, aralarında barış olduğunu gösterirdi. Kişi Kanunda belirtilen herhangi bir sebeple kirli durumdayken ya da belirtilen süre geçtikten sonra etten yerse Tanrı'nın halkının arasında yaşatılmazdı (sıcak iklimde et bozulmaya başlamış olacaktı). Kişi kendisi kirli durumda olduğu ya da Yehova Tanrı'nın gözünde iğrenç olan bir şeyi yediği için yemeği kirletmiş veya yemeğin kutsallığını bozmuş olurdu. Bu, kutsal şeylere karşı saygısızlık anlamına geliyordu (Le 7:16-21; 19:5-8).

16-22 KASIM

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | LEVİ-OĞULLARI 4-5

“Yehova’ya En İyisini Verin”

it-2-E 527 p. 9

Sunular

Suç sunuları. Günah işlendiğinde sunulan sunular arasında suç sunuları da vardı. Kanuna göre günah işleyen biri suçlu olurdu. Suç sunuları belirli günahlar için sunulurdu. Bunlar günah işlendiğinde sunulan diğer sunulardan biraz farklıydı. Anlaşılan suç sunuları başka birine karşı işlenen günahlarla ilgiliydi. Kişi Yehova’ya ya da başka bir insana karşı hata yapmışsa suç sunusu sunardı. Bu sununun amacı Yehova’nın gözünde adaletin gereğini yerine getirmek ya da tövbe eden suçlunun normal yaşamına dönmelerini ve günahı nedeniyle çektiği acının sona ermesini sağlamaktı (İş 53:10 ile karşılaştırın).

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-1-E 1130 p. 2

Kutsallık

Hayvanlar ve Ürünler. Sığırların, koyunların ve keçilerin ilk doğanları Yehova için kutsal sayılırdı ve O’na aitti. Sahibi bedel ödeyip hayvanını geri alamazdı. Hayvanlar kurban edilir ve kutsal durumdaki kâhinlere kurbandan bir pay verilirdi (Sy 18:17-19). Kutsal mekân hizmetine adanmış tüm kurbanlar ve hediyeler gibi, ürünlerin

turfandası ve ondalığı da kutsal sayılırdı (Çk 28:38). Tapınma için Yehova’ya ayrılmış her şey kutsaldı. Önemsiz görülmemeli ve kutsal amacı dışında kullanılmamalıydı. Buna bir örnek ondalıkla ilgili kanundur. Diyelim ki bir adam buğday hasadından ondalık ayırdı. Fakat sonra o veya ev halkından biri fark etmeden ondalıktan alıp kullandı, örneğin yemek yaptı. Adam Tanrı’nın kutsal şeylerle ilgili kanununu çiğnediği için suçluydu. Kanuna göre kişi tazminat olarak kutsal şeyin değerini, üzerine yüzde yirmisini de ekleyerek kutsal mekâna ödemeliydi, ayrıca sü-rüsünden sağlıklı bir koç sunmalıydı. Bu kanun, Tanrı’ya ait olan kutsal şeylere büyük bir saygı uyandırıyordu (Le 5:14-16).

23-29 KASIM

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | LEVİ-OĞULLARI 6-7

Ruhi Hazineleleri Keşfedin

it-1-E 833 p. 1

Ateş

Kutsal Çadırda ve mabette. Ateş, Kutsal Çadırda ve daha sonra mabette sunulan tapınmanın ayrılmaz bir parçasıydı. Başkâhin her sabah ve her akşam karanlık tam çökmeden, buhur sunağında buhur yakmalıydı (Çk 30:7, 8). Kanunda, yakılan sunu sunağındaki ateşin sürekli yanar halde tutulması emredilmişti (Le 6:12, 13). Geleneksel Yahudi inanışına göre sunaktaki ateşi ilk yakan, gökten gönderdiği mucizevi ateşle Tanrı’ydı. Bu görüş yaygın çapta kabul görse de Kutsal Yazılar tarafından desteklenmez. Yehova’nın Musa’ya verdiği ilk talimatlara göre Harunoğulları, kurbanı sunağın üzerine koymadan önce ‘sunağa ateş koymalı ve ateşin üzerine odun dizmeliydiler’ (Le 1:7, 8). Kayda göre kâhinlik hizmeti başlatıldıktan, dolayısıyla bununla bağlantılı sunular sunulduktan sonra Yehova’nın ateşi sunağın üzerindeki sunuyu yakıp bitirdi. (Bu ateş muhtemelen Kutsal Çadırın üzerindeki buluttan inmişti.) Dolayısıyla mucizevi ateşin

yaptığı şey sunağın üzerindeki odunları tutuşturmak değil, ‘sunaktaki yakılan sunu ile yağları yakıp bitirmektir.’ Daha sonra sunakta yanmaya devam eden ateş, Tanrı’nın gönderdiği ateşin ve Harunoğullarının önceden yaktığı ateşin karışımı olabilir (Le 8:14–9:24). Benzer şekilde mabedin adanması sırasında Süleyman dua ettikten hemen sonra Yehova’nın mucizevi ateşi kurbanları yiyip bitirdi (2Ta 7:1) Yehova’nın, sunuları ateş göndererek kabul etmesiyle ilgili başka örnekler için şu ayetlere bakın: Hk 6:21; 1Kr 18:21-39; 1Ta 21:26.

30 KASIM–6 ARALIK

TANRI’NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | LEVİ-OĞULLARI 8-9

“Yehova’nın Desteğinin Kanıtı”

it-1-E 1207

Kâhinlik hizmetinin başlatılması

Musa Harun’u ve oğulları Nadab, Abihu, Eleazar ve İtamar’ı avludaki bakır kazanda yıkadı (yani yıkanmalarını emretti) ve Harun’a görkemli başkâhinlik giysilerini giydirdi (Sy 3:2, 3). Bu giysiler o konumun gerektirdiği sorumlulukları ve nitelikleri temsil ediyordu. Sonra Musa Kutsal Çadırda içindeki tüm eşyaları ve takımları, yakılan sunu sunağını, kazanı ve bunların takımlarını meshetti. Bu şekilde onları kutsamış, özel bir amaçla, yani Tanrı’nın hizmetinde kullanılmak üzere ayırmış oldu. Musa son olarak Harun’un başına yağ döküp onu meshetti (Le 8:6-12; Çk 30:22-33; Me 133:2).

it-1-E 1208 p. 8

Kâhinlik hizmetinin başlatılması

Sekizinci gün, artık tam anlamıyla donatılmış ve yeterli kılınmış olan kâhinler, Musa’nın yardımı olmadan ilk hizmetlerini yerine getirdiler. İlk hizmetleri İsrail ulusu için kefarette bulunmaktı. İsrailoğullarının sadece miras aldıkları günden itibaren değil, yakın zamanda altın buzağı olayında itaatsizlik ederek Yehova’yı öfkeliendirdikleri için

de arındırılmaya ihtiyacı vardı (Le 9:1-7; Çk 32:1-10). Yehova kâhinlerin ilk hizmetlerinin sonunda onlardan hoşnut olduğunu ve onayladığını göstermek için mucizevi şekilde ateş gönderdi. Muhtemelen Kutsal Çadırın üzerindeki bulut sütunundan inen bu ateş sunaktaki kurbanın kalanını yakıp bitirdi (Le 9:23, 24).

Ruhi Hazinesi Keşfedin

it-2-E 437 p. 3

Musa

Tanrı İsrailoğullarıyla yaptığı Kanun ahdinin aracısı olarak Musa’yı görevlendirdi. Yeni ahdin aracısı olan İsa Mesih dışında başka hiçbir insan Tanrı’yla böyle yakın bir ilişkiye sahip olmadı. Ahdin taraflarından biri Yehova diğeri de halktı. Aracı olan Musa, kurbanların kanını Yehova’yı temsil eden ahit kitabına serpti. Ve anlaşılan halkı temsilen de ihtiyarların üzerine serpti. Ahit kitabını halka okudu ve halk “Yehova’nın bütün söylediklerini yapacağız ve O’na itaat edeceğiz” diye karşılık verdi (Çk 24:3-8; İb 9:19). Aracı olarak hizmet eden Musa, modelini Tanrı’dan aldığı Kutsal Çadırın ve takımlarının yapımına, kâhinlik hizmetinin başlatılmasına, Kutsal Çadırın ve başkâhin Harun’un özel bir yağ karışımıyla meshedilmesine gözetmenlik etme ayrıcalığına sahip oldu. Sonra da kâhinler ilk görevlerini yerine getirirken gözetmenlik yaptı (Çk 25-29. bölümler; Le 8, 9. bölümler).